



Hoe Anders

Michiel Robbers woont aan de 13 Loten in Den Bosch. Michiel heeft het erg naar zijn zin in zijn appartement, hoewel hij zelf voor een andere indeling zou hebben gekozen. Het appartement is, zoals zo vaak, niet ontworpen door iemand met een rolstoel.

Toen in 2009 stichting SWZ een feit werd, zijn de teams van de Simon Stevinweg en de 13 Loten samengevoegd. Een hele verandering voor cliënten en medewerkers. Er veranderde nog meer toen de regering

“Het appartement is, zoals zo vaak, niet ontworpen door iemand met een rolstoel”

de ZZP's invoerde. Ik vraag Michiel wat de veranderingen voor hem persoonlijk betekenen. Michiel vindt het jammer dat er nu niet meer de hele dag één medewerker is die alle zorg kan bieden. Nu moet hij

soms wel een uur wachten op zorg die hij eigenlijk direct nodig heeft. Michiel krijgt ook ondersteuning bij het doen van zijn was. Dat hij daar nu voor bij moet betalen, begrijpt hij niet. Michiel is het er niet mee eens dat je als cliënt op een kleinschalige woonvorm soms moet bijbetalen voor de ondersteuning die je krijgt.

We laten ons verleiden te beginnen over de verkiezingen. Wat voor zouden we dit keer voor bezuinigingen krijgen? En wat gaat het betekenen voor de zwakkeren in de samenleving? Michiel is zich zeer bewust van alle bezuinigingen. Hopelijk zorgt het nieuwe kabinet ervoor dat het beter wordt in de zorg.

Met Anne doen we het Anders!

SWZ wil je inzicht geven in wat er verandert in onze manier van werken. Wat verandert er voor cliënten en medewerkers? Welke verantwoordelijkheden horen daarbij en waarom worden bepaalde keuzes gemaakt.

We gaan anders kijken, anders luisteren, anders vragen, anders plannen, anders organiseren en anders doen! Het doel is jou, als cliënt de regie te geven over je eigen leven. Anne Anders helpt daarbij. Aan de ene kant door informatie te bieden en aan de andere kant door cliënten en medewerkers direct te betrekken bij verschillende ontwikkelingen. Ontwikkelingen vanuit de overheid en vanuit SWZ.

Jody Cath, Raad van Bestuur

Ochtendritueel

Het is alweer een tijd geleden dat ik deelnam aan een bijzondere trainingsdag. De trainer gaf de opdracht om ons eigen ochtendritueel zo duidelijk mogelijk te beschrijven. Dat was voor de deelnemers niet moeilijk. Het ritueel bleek elke dag hetzelfde te zijn, behalve op vrije dagen. Dan kan er weleens een kleine wijziging in zitten.

Ook ik doe iedere ochtend hetzelfde. De trainer vroeg ons een lijstje te maken van onze rituelen. Nadat we die beschreven hadden, kregen we de opdracht om ons overzichtje aan een andere deelnemer te geven. De andere deelnemer moest vervolgens één onderdeel van het lijstje schrappen, de volgorde veranderen of iets toevoegen. De deelnemer die mijn lijstje in handen kreeg, veranderde voor mij het douchen. Ik mocht niet meer 's morgens douchen, maar moest dat voortaan maar 's avonds doen.

Nadat bij alle deelnemers het vaste ritueel veranderd was, kregen we de opdracht om het nieuwe ochtendritueel een week lang in de praktijk te brengen. Toen ontstond er behoorlijk veel weerstand! Dat een ander voor jou bepaalt dat je 's morgens geen kopje koffie meer mag drinken, geen sigaretje meer mag roken of bijvoorbeeld geen krant meer mag lezen, dat bleken toch kleine 'rampen' te zijn.

Dat was ook mijn ervaring. Het 's morgens niet meer kunnen douchen had grote invloed op mijn hele dag. Ik voelde me helemaal niet prettig daardoor.

Deze opdracht had als doel om ons te laten ervaren wat het betekent voor jezelf als een ander bepaalt hoe jij je leven inricht. Het kan dan zomaar gebeuren dat, als je afhankelijk bent van ondersteuning bij het douchen, er ineens onvoldoende tijd is (bijvoorbeeld door ziekte van medewerkers) en het douchen dan wordt overgeslagen. Soms weten de medewerkers zelfs niet eens precies welke rituelen echt belangrijk voor jou zijn.

Daarom is een Persoonlijk Plan zo ontzettend belangrijk. In jouw plan wordt beschreven wat jij wilt en hoe jij het wilt. Om te komen tot een passend Persoonlijk Plan is goede afstemming tussen elke cliënt en onze medewerkers nodig.

We doen het samen!



In de buitenwijken van Eindhoven vind ik het huis waar Declan woont met zijn zusje Jordan en zijn ouders Christel en Mark. Declan is 7 jaar oud en heeft een verstandelijke beperking. Vandaag zal ik met zijn ouders praten. "Declan gaat naar de Emiliusschool. Dit is voor hem echt een unieke school. Bij SWZ krijgt hij fysiotherapie, ergotherapie en zwemmen."

24 uur alert

Toen de drie werkstichtingen werden samengevoegd tot stichting SWZ, is voor Declan en zijn ouders een aantal zaken niet goed gegaan. "Dat verdiende geen schoonheidsprijs. Er werden geen goede afspraken gemaakt en er werd te weinig met ons als ouders samengewerkt. Dit heeft ervoor gezorgd dat het vertrouwen een flinke deuk heeft opgelopen." Gelukkig is 2010 beter gestart. Christel en Mark worden steeds beter betrokken en langzaam is het vertrouwen in SWZ aan het herstellen.

Declan heeft sinds hij op de Emiliusschool zit een Persoonlijk Plan. Christel en Mark vinden het persoonlijk plan zo als het nu is al goed, maar zijn blij met de verdere ontwikkeling van dit plan. Ze vinden het een goed initiatief om cliënten, hun ouders, verzorgers en begeleiders te betrekken bij het ontwikkelen van een nieuw Persoonlijk Plan.



Christel en Mark delen hun ervaringen met me. Als ouders van een 7-jarig kereltje dat verstandelijk functioneert als een kind van 3 jaar, blij je als ouders 24 uur alert. "Zeker als je nog een dochter hebt van bijna 3 jaar. Soms zou het fijn zijn als een keer alle zorg en de verantwoordelijkheid over te dragen was, zodat je als ouders een keer 24 uur wat anders kunt doen." Christel en Marc kijken ondanks deze drukte vol vertrouwen de toekomst in. Zij bezien alles met een positieve blik.

Wat vinden cliënten belangrijk?

- "Een gesprek is erg belangrijk, vooral over mijn wensen."
- "Ik wil zelf kunnen bepalen over welke levensgebieden ik wil praten en wat hierover in mijn plan moet komen."
- "Afspreken wie wanneer mijn plan mag lezen. Eerst kennismaken, daarna pas lezen in mijn plan."
- "Afspraken vastleggen is voor mij belangrijk."

Tessy Touw, begeleider+

"Je moet cliënten serieus nemen"

Het is een zonnige woensdagmiddag als we langs gaan bij Tessy Touw. Onder het genot van een kopje thee praten we over haar werk bij SWZ. Tessy werkt als begeleider plus op het Activiteitscentrum Son op het houtatelier en bij Kado & Zo.

"Ik werk voor een aantal dagen per week als begeleider op de groep. Daarnaast heb ik tijd om mijn taken als begeleider+ uit te voeren. De combinatie maakt het erg leuk."

Op het Activiteiten Centrum Son werken ongeveer 140 cliënten. De meeste cliënten wonen op het terrein van Zonhove of op de Heriklaan in Son. Het werk gebeurt in basis- en activiteiten-groepen en is heel divers. Zo is er een schilderatelier, een houtatelier en een kaarsenmakerij. Sinds kort is er zelfs een dienstverlenende groep. Producten die op het Activiteiten Centrum Son worden gemaakt, worden verkocht in de winkel 'Kado & Zo' in het centrum van Son.

De invoering van de ZZP's betekende veel voor het werken op het AC. Met minder uren moet het werk voor cliënten anders georganiseerd worden.

"Het is een grote omschakeling. Soms baart het ons zorgen, omdat we niet weten wat ons nog allemaal te wachten staat. Maar het biedt ook kansen. De vraag van de cliënt komt nog meer centraal te staan. Op veel vlakken zijn we al goed bezig. We werken nu bijvoorbeeld nog meer samen met collega's van de woongroepen."

Het AC Son heeft de opzet van dagbesteding veranderd toen de ZZP's werden ingevoerd. Nu praten de begeleiders met de cliënt en de ouders of het dagbestedingsprogramma ze goed

bevult of dat er iets moet veranderen. De bedoeling is dat zo alle cliënten een goede, passende werkplek krijgen. Cliënten reageren heel positief op de verandering.

"Voor medewerkers is het soms nog erg zoeken en wennen. Soms komt het voor dat je negen verschillende dagdelen per week op een andere groep werkt." Het team van AC Son is sterk en er is weinig verloop van personeel. "We zetten er elke keer met elkaar de schouders onder en gaan er voor. We blijven er in geloven. Maar ondanks alles voelen we ons erg verbonden met onze cliënten."

"We kijken wat de cliënt wenst, wat we kunnen bieden en welke ondersteuning daarbij nodig is."





Vroeger maakte de projectgroep het Persoonlijk Plan. Nu doen we het samen!

Dit is anders vragen, luisteren, organiseren en doen!

Dit is anders luisteren:

In de middag hebben wij een gezamenlijk moment met de cliënten. Dan drinken we wat met elkaar en vragen dan altijd: "wil je koffie of thee?".

Op een gegeven moment zei een cliënt tegen mij dat hij geen koffie of thee, maar limonade wilde. Ik wilde eerst zeggen dat dat niet kon, omdat ik vroeg of hij koffie of thee wilde. Toen dacht ik, hoe zit het nu

"We moeten het wel goed met elkaar afspreken."

eigenlijk met de eigen keuze van de cliënt?

Daarom vragen wij nu aan de cliënten wat ze willen drinken, zodat ze kunnen kiezen waar ze op dat moment zin in hebben. Dit lijkt iets kleins, maar heeft alles te maken met keuzevrijheid van de cliënt!

Theo Scholten, productgroepmanager

"Het kan en moet anders"

SWZ is er omdat cliënten SWZ vragen hen te ondersteunen, te begeleiden of te behandelen. Wat we doen steeds afvragen: "Draag ik bij aan het welzijn van de cliënt, wordt met wat we nu doen de vraag van onze cliënt goed beantwoord?" Die vraag moeten we ons stellen of we nu aan het vergaderen zijn, plannen maken, zorg verlenen aan de cliënt, vrijetijdsactiviteiten organiseren, gaan eten...

Ik vind het belangrijk dat de cliënt zelf bepaalt hoe zijn leven er uit moet zien, dat hij zelf de regie heeft.

Hierbij merk ik dat het moeilijk is dit steeds als uitgangspunt te nemen bij alles wat we doen. We zijn

"We willen rechtdoen aan de echte vraag van de cliënt."

zo gewend te zorgen voor en te denken voor de cliënt. Hierop is ons handelen en onze organisatie helemaal afgestemd.

Dat kan en moet anders en Anne Anders helpt hierbij. We willen graag rechtdoen aan de echte vraag van de cliënt. Die staat immers voorop.

Welke ondersteuning heeft de cliënt nodig en hoe zetten we onze medewerkers

Geurt Luypen, begeleider+

"We laten onze cliënten er zeker niet buiten"

"We zijn een kritisch team, maar we zeggen ook wat er goed gaat." Aan het woord is Geurt Luypen. Geurt is sinds 2006 begeleider+ van woonvorm Boxmeer.

Op de vraag wie is voor jou Anne Anders, antwoordt hij: "Anne Anders is voor mij degene die ons begeleidt in alle veranderingen. Toch staat Anne nog ver van mijn bed, verder dan wenselijk." Het team van Boxmeer vindt het belangrijk dat Anne Anders het Persoonlijk Plan goed oppakt. En dat Anne helpt met het omgaan met ZZP's. Dat zijn de grootste veranderingen. "We willen graag betrokken worden." De invoering van de ZZP's heeft effect op het werk, ook in Boxmeer. Dat is vooral te merken doordat er minder personeel kan worden ingezet. Het team heeft dit slim opgepakt en is gaan

"Het wordt moeilijker als je met minder collega's op de groep werkt."

zoeken naar mogelijkheden. Naast woonzorg bieden zij nu ook ambulante zorg aan. Zo kan de huidige teamsamenstelling blijven bestaan. Onderlinge afstemming in het dagelijks werk is belangrijk. "Dat wordt moeilijker als je met minder collega's op de groep werkt. Het is een lastige tijd en er vinden veel veranderingen plaats. Omdat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten is het fijn om met collega's te praten. Samen komen we tot andere oplossingen."

Cliënten worden in woonvorm Boxmeer bij alle ontwikkelingen meegenomen. Het team brengt de informatie vanuit SWZ persoonlijk over op cliënten. Dat is de manier waarop communicatie het beste kan plaatsvinden. "Openheid en de waarheid vertellen, dat is belangrijk."



daarvoor in? Dit alles moet passen binnen de financiële kaders (indicatie) van de cliënt. We zijn heel bewust bezig met de juiste inzet van medewerkers voor het uitvoeren en organiseren van de zorg.

Bij alles wat we doen moeten we ons steeds bewust zijn van wat het kost en dat we werken met het geld van de cliënt.



Anne zegt: Ik wil ondersteuning bij wat ik denk te willen bereiken.

Op bezoek bij Robert

Na wat kleine straatjes vol groen, met allemaal namen van bomen of struiken kwam ik bij de Heriklaan. Er werd open gedaan en ik mocht naar binnen. Robert zat in zijn eigen ruimte al wat te wachten op de dingen die zouden gaan gebeuren. Hij wist dat er iemand voor hem kwam. De reden was hij even vergeten.



Robert vroeg of ik van het Rode Kruis was. Hij gaat één keer per jaar op vakantie met de boot. Heerlijk zo'n weekje weg met alle aandacht en verzorging. Dat zou hij niet willen missen. Nee, ik was niet van het Rode Kruis. Ik vertelde hem dat ik een stukje zou gaan schrijven voor de speciale uitgave van de nieuwsbrief. We gingen praten over hem zelf en over wat hij wilde vertellen. Toen wist Robert het weer en dat was goed.

Robert's eerste woonplek was op Zonhove in het grote klooster. Hier sliep hij met groepen pubers op grote slaapzalen met, zoals te begrijpen, erg weinig

privacy. Nu heeft hij zijn eigen stekje aan de Heriklaan in Son. Hier kan hij zich terugtrekken als het druk is in de andere ruimtes. Het is niet groot, maar hij heeft het er naar zijn zin.

De verandering van het samengaan binnen SWZ heeft op Robert niet veel

"Omdat ik niet kan lezen en schrijven, heb ik liever gesproken tekst."

invloed gehad. Hij vindt wel dat er meer gericht naar de cliënt gekeken en geluisterd mag worden. Dit kan bijvoorbeeld in het woonberaad. Robert vindt dat je hiermee als cliënt sterker

staat. Je wordt meer van alles op de hoogte gebracht. Helemaal goed, al zou het wel meer via gesproken tekst mogen.

Van de invoering van de ZZP merkt hij meer. Sommige dingen moeten nu in een krappere tijd gebeuren. En het zwemmen, een van de weinige dingen die wat je aan zijn leven gaf, kan nu minder vaak.

Het Persoonlijk Plan is voor Robert heel belangrijk. Binnenkort wordt zijn plan opnieuw besproken. Omdat Robert niet zelf kan lezen en schrijven, vindt hij het belangrijk dat hier voldoende tijd voor is.

Bets Titulaer, productgroepmanager

"Het Persoonlijk Plan, een goed instrument"

"Het Persoonlijk Plan is er voor de cliënt en voor de medewerker. Voor de cliënt zodat hij of zij zeggenschap en regie heeft. Voor de medewerker als een handvat hoe de ondersteuning eruit moet zien binnen de financiële kaders (indicatie) van de cliënt. Maar hoe doe je dit samen met de cliënt en zijn ouders of wettelijk vertegenwoordiger? Hoe leg je het vast zodat iedereen weet welke kant de cliënt op wil? Weet je als begeleider bijvoorbeeld wat kwaliteit van leven betekent voor de cliënt? Ken je zijn of haar droom? Dat zijn belangrijke zaken als het aankomt op het Persoonlijk Plan, want daar wil je aan werken als cliënt en begeleider.

Juist nu, met de beperkte middelen die we krijgen vanuit de overheid, moeten we goed kijken wat we doen, wie het doet en wanneer. Ik ben ervan overtuigd dat we, binnen de middelen die we krijgen, samen mooie dingen kunnen doen. Maar... we moeten het wel goed afspreken met elkaar. Het Persoonlijk Plan is een goed instrument om afspraken in vast te leggen."

SWZ kiest voor twee belangrijke uitgangspunten voor het Persoonlijk Plan.

- Alle levensgebieden komen in beeld, zoals gezondheid, persoonlijke ontwikkeling en deelname aan de samenleving.
- Een persoonlijk plan op maat: een eenvoudig plan waar kan, een uitgebreid plan waar nodig.

"Ik ben ervan overtuigd dat we samen mooie dingen kunnen doen."



Heb je vragen?

Mail ze dan naar: Anne.Anders@swzzorg.nl

Of stuur ze naar: Anne Anders, Nieuwstraat 70, 5691 AG, Son.

Anne zegt: Zeggenschap blijven houden is het belangrijkste. Ik wil bepalen hoe mijn leven eruit ziet!

Colofon

Dit is een speciale uitgave van de SWZ nieuwsbrief voor medewerkers en cliënten.

Redactieadres:

Nieuwstraat 70

5691 AG SON

tel.: 0499-471241

Anne.Anders@swzzorg.nl

www.swzzorg.nl



Redactie:

Lara Toonen, Ineke vd Berg,

Christel van Groenestijn en

Rob Krol



Teksten:

Liesbeth van Malsen



Fotografie:

Jeroen Maassen



Opmaak:

Dino Design + Advertising



Verzending:

Drukkerij AC Den Bosch